

Lectio Divina Rz 1,18-32

1. Czytanie

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

¹⁸ Albowiem gniew Boży ujawnia się z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość tych ludzi, którzy przez nieprawość nakładają prawdzie pęta. ¹⁹To bowiem, co o Bogu można poznać, jawne jest wśród nich, gdyż Bóg im to ujawnił. ²⁰Albowiem od stworzenia świata niewidzialne Jego przymioty - wiekuista Jego potęga oraz bóstwo - stają się widzialne dla umysłu przez Jego dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy. ²¹Ponieważ, choć Boga poznali, nie oddali Mu czci jako Bogu ani Mu nie dziękowali, lecz znikczemnieli w swoich myślach i zaćmione zostało bezrozumne ich serce. ²²Podając się za mądrych stali się głupimi. ²³I zamienili chwałę niezniszczalnego Boga na podobizny i obrazy śmiertelnego człowieka, ptaków, czworonożnych zwierząt i płazów. ²⁴Dlatego wydał ich Bóg poprzez pożądania ich serc na łup nieczystości, tak iż dopuszczali się bezczeszczenia własnych ciał. ²⁵Prawdę Bożą przemienili oni w kłamstwo i stworzeniu oddawali cześć, i służyli jemu, zamiast służyć Stwórcy, który jest błogosławiony na wieki. Amen. ²⁶Dlatego to wydał ich Bóg na pastwę bezecnych namiętności: mianowicie kobiety ich przemieniły pożycie zgodne z naturą na przeciwne naturze. ²⁷Podobnie też i mężczyźni, porzuciwszy normalne współzycie z kobietą, zapalali nawzajem żądzą ku sobie, mężczyźni z mężczyznami uprawiając bezwstyd i na samych sobie ponosząc zapłatę należną za zboczenie. ²⁸A ponieważ nie uznali za słuszne zachować prawdziwe poznanie Boga, wydał ich Bóg na pastwę na nic niezdatnego rozumu, tak że czynili to, co się nie godzi. ²⁹Pełni są też wszelakiej nieprawości, przewrotności, chciwości, niegodziwości. Oddani zazdrości,

zabójstwu, waśniom, podstępowi, złościwości; ³⁰potwarcy, oszczercy, nienawidzący Boga, zuchwali, pyszni, chełpliwi, w tym, co złe - pomysłowi, rodzicom nieposłuszni, ³¹bezrozumni, niestali, bez serca, bez litości. ³²Oni to, mimo że dobrze znają wyrok Boży, iż ci, którzy się takich czynów dopuszczają, winni są śmierci, nie tylko je popełniają, ale nadto chwalą tych, którzy to czynią.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- **Uwaga.** Uczestnikom dajemy dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu.

Kolejne nasze spotkanie poświęcimy spokojnemu, stopniowemu wprowadzaniu w zrozumienie tekstu. Ostatnio mówiliśmy kilkakrotnie, że przy czytaniu chcemy usłyszeć. Aby usłyszeć należy porzucić pokusę zrozumienia tekstu. Do zrozumienia, kosztowania, wnikania, przystępujemy na spotkaniu dopiero po wprowadzeniu, kiedy przystępujemy do osobistego czytania. Po wspólnotowym odczytaniu, zawsze odszukujemy werset, słowo, które nas uderzyło.

2. Medytacja

• Gromadzenie

w.18 Ps 69,25 Wylej na nich swoje oburzenie, niech ich ogarnie żar Twojego gniewu!

Ps 85,4-6 Powściągnąłeś całe zagniewanie Twoje, zaniechałeś zapalczywości Twojego gniewu.
⁵Odnów nas, Boże, nasz Zbawco, i zaniechaj Twego oburzenia na nas! ⁶Czyż będziesz na nas gniewał się

na wieki, czy gniew Twój rozciągniesz na wszystkie pokolenia?

Mi 7,9 Gniew Pański muszę znieść, bom zgrzeszył przeciw Niemu, aż rozsądzi moją sprawę i przywróci mi prawo; wywiedzie mnie na światło, będą oglądał zbawcze Jego dzieła.

So 1,15 Dzień ów będzie dniem gniewu, dniem ucisku i utrapienia, dniem ruiny i spustoszenia, dniem ciemności i mroku, dniem chmury i burzy,

J 16,9 On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. ⁹O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; ¹⁰o sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzą; ¹¹wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został osądzony.

2Tes 2,12 Dlatego Bóg dopuszcza działanie na nich oszustwa, tak iż uwierzą kłamstwu, ¹²aby byli osądzeni wszyscy, którzy nie uwierzyli prawdzie, ale upodobali sobie nieprawość.

w. 20 Mdr 13,1-3 Głupi już z natury są wszyscy ludzie, którzy nie poznali Boga: z dóbr widzialnych nie zdołali poznać Tego, który jest, patrząc na dzieła nie poznali Twórcy, ²lecz ogień, wiatr, powietrze czyże, gwiazdy dokoła, wodę burzliwą lub światła niebieskie uznali za bóstwa, które rządzą światem. ³Jeśli urzeczeni ich pięknem wzięli je za bóstwa - winni byli poznać, o ile wspanialszy jest ich Władca, stworzył je bowiem Twórca piękności;

Syr 17,8 Położył oko swoje w ich sercu, aby im pokazać wielkość swoich dzieł.

Dz 17,24-29 Bóg, który stworzył świat i wszystko na nim, On, który jest Panem nieba i ziemi, nie mieszka w

świątyniach zbudowanych ręką ludzką ²⁵i nie odbiera posługi z rąk ludzkich, jak gdyby czegoś potrzebował, bo sam daje wszystkim życie i oddech, i wszystko. ²⁶On z jednego /człowieka/ wyprowadził cały rodzaj ludzki, aby zamieszkiwał całą powierzchnię ziemi. Określił właściwie czasy i granice ich zamieszkania, ²⁷aby szukali Boga, czy nie znajdą Go niejako po omacku. Bo w rzeczywistości jest On niedaleko od każdego z nas. ²⁸Bo w nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak też powiedzieli niektórzy z waszych poetów: Jesteśmy bowiem z Jego rodu. ²⁹Będąc więc z rodu Bożego, nie powinniśmy sądzić, że Bóstwo jest podobne do złota albo do srebra, albo do kamienia, wytworu rąk i myśli człowieka.

1 Kor 11,2 Skoro bowiem świat przez mądrość nie poznał Boga w mądrości Bożej, spodobało się Bogu przez głupstwo głoszenia słowa zbawić wierzących.

- Rozważanie

Prowadzący: Odnajdź w konfrontacji pytanie, do Twojego wersetu, które może pomóc w Rozważaniu.

- Konfrontacja

- Czy dostrzegam „gniew Boga” przeciw wszelkiej bezbożności i niesprawiedliwości?
- W czym się ten „gniew” przejawia?
- Czy wiem o Bogu, to co powinienem wiedzieć?
- Czy czerpię z Objawienia zawartego w Piśmie Świętym?
- Co jest dla mnie w Bogu niewidzialne?

- Czy potrafię „ogłądać” dzieła Boże w świecie?
- Czym się wymawiam w wierze?
- Czy poznawszy Boga, oddaję Mu cześć?
- Czy jestem wdzięczny Bogu?
- Czy się pogubiłem w swoich rozważaniach o Bogu?
- Czy moje serce pogrążyło się w mroku?
- Czy nie uprawiam bałwochwalstwa przyjmując to, co jest podobizną śmiertelnego człowieka, ptaków, czworonogów i płazów?
- Czy Bóg mnie wydał nieczystym pożądliwościom własnego serca?
- Czy bezczeszczę swoje ciało?
- Czy zamieniłem „prawdę Bożą” na kłamstwo?
- Czy moja żona zamieniła naturalne współzycie na współzycie przeciw naturze?
- Czy porzuciłem naturalne współzycie z żoną?
- Czy uważam to za „zboczenie”?
- Czy w relacjach z Bogiem najważniejszy jest mój rozum?
- Czy jestem pełny wszelkiej niesprawiedliwości, przewrotności, chciwości, podłości?
- Czy obmawiam i rzucam oszczerstwa?
- Czy nienawidzę Boga?
- Czy pamiętam o „wyrokach Bożych”?

3. Modlitwa

- Panie powstrzymaj swój gniew przeciw ludziom, którzy niesprawiedliwością krepują prawdę
- Jezu daj mi rozwijać „wiedzę” o Bogu.
-

4. Kontemplacja

W dzisiejszej kontemplacji niech pomogą nam słowa Jezusa zawarte w J 16,9.

J 16,9 On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. ⁹O grzechu - bo nie wierzą we Mnie; ¹⁰o sprawiedliwości zaś - bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzą; ¹¹wreszcie o sądzie - bo władca tego świata został osądzony.

Zadanie:

Przeczytajmy na następne spotkanie komentarz O. Hugolina Langkammera do Rz 2,1-11